

Державна інвестиційна політика в системі формування та реалізації економічної стратегії України в умовах євроінтеграції

Предметом дослідження є організаційно–економічні відносини, що виникають у процесі трансформації державної інвестиційної політики під впливом євроінтеграційних вимог та її роль у забезпеченні стратегічних цілей економічного розвитку України.

Метою статті є теоретичне обґрунтування ролі державної інвестиційної політики як базового компонента економічної стратегії України та розробка практичних рекомендацій щодо її трансформації в умовах поглиблення європейської інтеграції.

Методи дослідження. Методологічну основу дослідження становлять фундаментальні положення сучасної економічної теорії. Для досягнення мети використано сукупність методів: системного аналізу, статистичного аналізу, а також порівняльно–правовий метод.

Результати роботи. У статті досліджено роль та місце державної інвестиційної політики в архітектурі формування та реалізації сучасної економічної стратегії України на шляху до Європейського Союзу. Проаналізовано ключові інструменти макрофінансової підтримки, зокрема програму Ukraine Facility та платформу Ukraine Investment Framework, а також наскрізну роль цифрової екосистеми DREAM у забезпеченні прозорості та підзвітності капіталовкладень. Здійснено порівняльний аналіз поточної української моделі залучення капіталу з класичним досвідом країн Центральної Європи в період їхньої передвступної підготовки. Виявлено суттєвий розрив між високою активністю внутрішнього бізнесу та стриманістю зовнішніх приватних інвесторів через воєнні чинники. Доведено, що традиційні ринкові механізми залучення капіталу в країну, що перебуває у стані війни, практично перестали працювати, а тому безальтернативним вектором стає перекладання частини ризиків на європейські інституції.

Галузь застосування. Державне управління, освітній процес та експертно–аналітична сфера.

Висновки. Сучасна інвестиційна політика держави виступає динамічним інструментом реалізації економічного курсу України. Формуючи унікальний шлях, відмінний від досвіду країн–сусідів, Україна робить ставку на інноваційний менеджмент: цифровізацію нагляду та багатовекторний розподіл ризиків. Перспективна результативність такого підходу прямо корелює з інституційною спроможністю вчасно виконувати вимоги «Плану України» та використовувати платформу DREAM як головний запобіжник корупційним ризикам.

Ключові слова: інвестиційна політика, економічна стратегія, європейська інтеграція, Ukraine Facility, система DREAM, прямі іноземні інвестиції, капітальні інвестиції, управління ризиками.

VLADYSLAV DATSENKO

State investment policy in the system of formation and implementation of the economic strategy of Ukraine in the conditions of european integration

The subject of the research the organizational and economic relations that arise in the process of transforming state investment policy under the influence of European integration requirements and its role in ensuring the strategic goals of Ukraine's economic development.

The purpose of the article is a theoretically substantiate the role of state investment policy as a basic component of Ukraine's economic strategy and to develop practical recommendations for its transformation in the context of deepening European integration..

Research methods. The methodological basis of the study is the fundamental principles of modern economic theory. To achieve the goal, a set of methods was used: system analysis, statistical analysis, and comparative law method.

Results of work. The article examines the role and place of state investment policy in the architecture of the formation and implementation of Ukraine's modern economic strategy on the path to the European Union. The key instruments of macrofinancial support are analyzed, in particular the Ukraine Facility program and the Ukraine Investment Framework platform, as well as the cross-cutting role of the DREAM digital ecosystem in ensuring transparency and accountability of investments. A comparative analysis of the current Ukrainian model of capital attraction with the classical experience of Central European countries during their pre-accession preparation is carried out. A significant gap is identified between the high activity of domestic business and the restraint of external private investors due to military factors. It is proven that traditional market mechanisms for attracting capital to a country at war have practically ceased to work, and therefore the transfer of part of the risks to European institutions becomes an alternative vector.

Field of application. Public administration, educational process and expert and analytical sphere.

Conclusions. The modern investment policy of the state acts as a dynamic tool for implementing Ukraine's economic course. Forming a unique path that differs from the experience of neighboring countries, Ukraine is relying on innovative management: digitalization of supervision and multi-vector risk distribution. The promising effectiveness of such an approach directly correlates with the institutional ability to timely fulfill the requirements of the «Ukraine Plan» and use the DREAM platform as the main safeguard against corruption risks.

Key words: investment policy, economic strategy, European integration, Ukraine Facility, DREAM system, foreign direct investment, capital investment, risk management.

Постановка проблеми. У сучасних умовах масштабних геополітичних та безпекових викликів формування стійкої національної економіки України вимагає докорінної зміни підходів до державного управління. У цьому контексті державна інвестиційна політика набуває статусу головного фінансово-виробничого каталізатора в системі формування та реалізації загальної економічної стратегії держави. Вона перестає бути ізольованим механізмом акумулювання коштів і трансформується в базову субполітику, що безпосередньо пронизує всі вектори національного розвитку. Замість пасивного очікування капіталу виникає гостра потреба в активному формуванні ресурсів, спрямованих на структурну модернізацію та повоєнне відновлення. Статус кандидата на повноправне членство в Європейському Союзі та динамічний переговорний процес вимагають від держави синхронізації внутрішнього інструментарію із європейським правом (*acquis communautaire*). Відтак, адаптація інвестиційної політики до стандартів ЄС виступає практичним завданням із розбудови прозорого та прогнозованого бізнес-середовища, здатного ефективно поглинати європейський капітал.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання формування державної інвестиційної політики, залучення іноземного капіталу та макроекономічної стабілізації в Україні перебувають у

центрі уваги багатьох вітчизняних та зарубіжних науковців. Різні аспекти цієї проблеми досліджували такі вчені, як А. Гайдуцький, О. Корніяка, А. Музиченко, В. Небрат, Т. Овчаренко, Н. Руцишин, Т. Сігаєва, Ю. Талах, М. Штань та інші. Водночас специфіку реалізації інвестиційних процесів у межах євроінтеграційного вектора та гармонізації законодавства активно вивчають сучасні дослідники, зокрема, І. Легкоступ, О. Нечипорук, Н. Саїнчук та ін. Попри значний масив наукових напрацювань, поза увагою дослідників часто залишається питання функціональної інтеграції інвестиційної політики в архітектуру довгострокової економічної стратегії України саме крізь призму новітніх інструментів Європейського Союзу (таких як програма Ukraine Facility та платформа Ukraine Investment Framework). Існує потреба в комплексному осмисленні того, як інвестиційна політика має реагувати на безпрецедентні воєнні ризики, одночасно транслюючи європейські «правила гри» у вітчизняне регуляторне поле.

Мета статті – теоретичне обґрунтування ролі державної інвестиційної політики як базового компонента економічної стратегії України та розробка практичних рекомендацій щодо її трансформації в умовах поглиблення європейської інтеграції.

Виклад основного матеріалу дослідження. Аналіз сучасної архітектури економічної стратегії України доводить, що державна інвестиційна по-

літика є її ключовим інтеграційним ядром. У фокусі європейської інтеграції її функціонал зазнає докорінної трансформації: від традиційного пасивного адміністрування капіталовкладень держава переходить до ролі активного координатора фінансових потоків і гаранта зниження ризиків.

Головним практичним механізмом реалізації такої політики стала масштабна фінансова програма Європейського Союзу Ukraine Facility із загальним бюджетом €50 млрд [12]. Структура цього інструменту наочно демонструє інтеграцію інвестиційних процесів у загальноекономічні реформи. Близько €38,3 млрд спрямовується на пряму бюджетну підтримку в обмін на виконання чітких квартальних індикаторів «Плану України». Це створює міцний макрофінансовий фундамент, без якого неможливе прогнозоване довгострокове планування приватного капіталу.

Особливу увагу в межах реалізації інвестиційної політики слід приділити її другому компоненту – Ukraine Investment Framework [13]. Цей інструмент отримав виділене фінансування в розмірі €9,3 млрд (у формі кредитних гарантій та змішаного фінансування). Ключова мета Ukraine Investment Framework полягає у мобілізації понад €40 млрд приватних і державних інвестицій шляхом зниження фінансових ризиків для інституційних гравців. Практична значущість Ukraine Investment Framework проявляється в тому, що він знімає частину воєнних ризиків за рахунок європейських бюджетних гарантій. Наприклад, через залучення Європейського інвестиційного банку та Європейського банку реконструкції та розвитку забезпечується фінансування для українських підприємств за пільговими ставками та зі зниженими вимогами до застави. Важливим маркером адаптації інвестиційної політики до реалій є те, що через механізми Ukraine Investment Framework уперше було відкрито доступ до фінансування технологій подвійного призначення. Проте залучення таких масштабних ресурсів неможливе без забезпечення абсолютної прозорості та підзвітності. Саме тому в системі реалізації економічної політики України критичне значення має цифрова екосистема DREAM (Digital Restoration Ecosystem for Accountable Management) [11]. Ця платформа втілює європейський принцип «всі бачать усе». Вона дозволяє в режимі реального часу відстежувати кожен етап інвестиційного чи інфраструктурного проекту – від ідеї та залучен-

ня коштів до закупівлі через систему Prozorro та фінального аудиту. Функціонування подібних систем є прямим виконанням антикорупційних вимог ЄС та гарантією того, що інвестиційна діяльність в Україні відповідатиме стандартам фінансового контролю Європейського Союзу.

Таким чином, державна інвестиційна політика в сучасних умовах євроінтеграції трансформувалася в дієвий комплексний інструмент. Вона поєднує нормативно-правові реформи, цифрові інструменти моніторингу та складні багатосторонні механізми розподілу ризиків. Це дозволяє не лише підтримувати життєдіяльність національної економіки, а й закласти міцний фундамент для її повноцінного включення у внутрішній ринок Європейського Союзу.

Для деталізації архітектури взаємодії між зовнішніми стимулами та внутрішніми регуляторними механізмами було розроблено аналітичну модель (табл. 1).

Модель наочно демонструє, як фінансові компоненти програми Ukraine Facility синхронізуються із національними цифровими екосистемами контролю та трансформуються у реальні імпульси для модернізації секторів економіки.

Представлена аналітична модель наочно ілюструє якісну трансформацію архітектури державної інвестиційної політики України під впливом євроінтеграційного вектора. Зміст табл. 1 дозволяє виділити три ключові закономірності, які мають фундаментальне значення для розуміння поточної економічної стратегії:

1. Еволюція від пасивного адміністрування до активного управління ризиками. Замість традиційного очікування прямих іноземних інвестицій, держава, спираючись на механізми Ukraine Investment Framework, стає активним фасилітатором залучення капіталу. Як демонструє ресурсний рівень табл. 1, залучення коштів через міжнародні фінансові організації дозволяє використовувати кредитні гарантії для перекриття високих воєнних та системних ризиків приватних гравців.

2. Жорстка кондиційність та трансляція європейських «правил гри». Операційно-контрольний рівень моделі підтверджує, що сучасна інвестиційна політика України більше не може діяти хаотично. Інтеграція «Плану України» як головної дорожньої карти реформ безпосередньо пов'язує макрофінансову стадію розвитку із виконанням регуляторних зобов'язань перед Європейським Союзом.

Таблиця 1. Модель взаємодії інструментів Ukraine Facility та національних екосистем у системі реалізації економічної стратегії України

Рівень архітектури	Складові та інструменти	Функціональне призначення у моделі	Механізм взаємодії та інтеграції
I. Ресурсний рівень (Джерела фінансування ЄС)	Компонент I: Прямая бюджетна підтримка (€38,3 млрд)	Забезпечення макрофінансової стабільності та покриття дефіциту бюджету	Фінансування виділяється щоквартально за умов виконання реформ, прописаних у «Плані України»
	Компонент II: Ukraine Investment Framework (UIF) (€9,3 млрд)	Стимулювання приватних і публічних інвестицій, покриття воєнних ризиків	Надання кредитних гарантій через МФО (ЄБРР, ЄІБ) для залучення капіталу в український бізнес
II. Операційно-контрольний рівень (Механізми координації)	План України (Quarterly Indicators)	Дорожня карта реформ, що узгоджує внутрішню політику з вимогами <i>acquis communautaire</i>	Транслює вимоги ЄС в індикатори для міністерств, відкриваючи доступ до трансів
	Екосистема DREAM (Digital Restoration Ecosystem)	Забезпечення тотальної прозорості, підзвітності та антикорупційного моніторингу проектів	Об'єднує дані від ідеї до аудиту, дозволяючи ЄС та громадськості контролювати витрати в реальному часі
III. Рівень реалізації (Національна економіка)	Пріоритетні сектори та бенефіціари	Структурна перебудова економіки з акцентом на високу додану вартість	Кошти спрямовуються на «Зелений перехід» (Green Deal), цифровізацію, МСП та <i>military-tech</i>

Джерело: власна розробка автора на основі [11; 12]

3. Цифровізація як безальтернативний інструмент антикорупційного контролю. Особливе місце в системі посідає екосистема DREAM [11]. У межах реалізації реформи управління публічними інвестиціями вона перетворюється на обов'язковий фільтр контролю. Це унеможлиблює суб'єктивний розподіл фінансових ресурсів та задовольняє ключову вимогу міжнародних донорів – повну підзвітність кожного капіталовкладення.

Сформована в Україні модель забезпечує не просто точкове відновлення інфраструктури, а створює системні передумови для глибокої структурної перебудови національного господарства, синхронізованої з екологічними («Зелений перехід») та цифровими пріоритетами Європейського Союзу.

Проте для повного розуміння життєздатності та унікальності цієї архітектури критично важливим є її порівняльний аналіз із класичним досвідом країн Центральної Європи, зокрема Польщі, Чехії та Угорщини, під час їхньої передвступної підготовки. Традиційно вважається, що ці держави пройшли еталонний шлях адаптації своїх інвестиційних моделей до європейських вимог, що робить їх чудовою базою для зіставлення. Національні розбіжності у сфері регулювання і стимулювання притоку іноземних інвестицій в країнах Центральної Європи визначаються не нормами спеціальних законів про іноземні інвестиції, а особливостями подат-

кового, митного та інвестиційного законодавства [8, с. 345]. Водночас детальний аналіз дозволяє виявити не лише спільні риси, продиктовані жорсткою кондиційністю європейських фондів, а й принципові відмінності. Якщо центральноєвропейські держави на початку 2000-х років спиралися на паперово-бюрократичний контроль та класичні ринкові переваги, то Україна змушена формувати безпрецедентну цифрову архітектуру прозорості та складні механізми покриття воєнних ризиків за рахунок європейських бюджетних гарантій. Узагальнені результати цього порівняння, які чітко розмежують класичний досвід розширення Європейського Союзу та новітні підходи, що застосовуються в сучасних українських реаліях, систематизовано та наочно представлено у табл. 2.

Результати порівняльного аналізу, наведені в табл. 2, дозволяють констатувати наявність глибокого еволюційного розриву між класичною моделлю розширення Європейського Союзу початку 2000-х років та тими підходами, які застосовуються сьогодні щодо України. Країни Центральної Європи свого часу заходили на внутрішній європейський ринок в умовах тривалого миру та стабільного прогнозованого зростання, що дозволяло їм повною мірою використовувати свої природні конкурентні переваги, як-от відносно дешеву кваліфіковану робочу силу та

Таблиця 2. Порівняльний аналіз моделей інвестиційної політики України та країн Центральної Європи в процесі євроінтеграції

Критерій порівняння	Модель країн Центральної Європи, 2000–ті рр.	Проектована модель України, 2024–2027 рр.
Основні стимули залучення	Класичні інвестиційні переваги (низькі витрати, податкові преференції)	Складні механізми змішаного фінансування та покриття воєнних ризиків
Головні інструменти ЄС	Класичні структурні фонди та програми PHARE, ISPA, SAPARD	Спеціальний інструмент Ukraine Facility (€ 50 млрд)
Спосіб моніторингу проектів	Паперово–бюрократичний, періодичні аудити ЄС	Наскрізний цифровий контроль через екосистему DREAM
Пріоритетні сектори	Традиційна промисловість, автопром, інфраструктура	«Зелений перехід» (Green Deal), digital–індустрія, military–tech

Джерело: власна розробка автора на основі [1; 3; 5; 7; 8; 9; 10]

вигідне географічне розташування. Сучасна ж українська модель інвестиційної політики формується в абсолютно унікальному, безпрецедентному середовищі надвисоких безпекових та воєнних ризиків, які неможливо нівелювати стандартними податковими пільгами чи інфраструктурними субсидіями. Саме тому ключовим елементом української архітектури стають складні механізми змішаного фінансування та кредитних гарантій від міжнародних фінансових інституцій, які фактично перекладають частину фінансових ризиків із приватного капіталу на бюджети європейських партнерів. Іншою важливою відмінністю виступає інструментарій контролю: якщо Польща чи Чехія проходили через складні та тривалі паперово–бюрократичні перевірки, то Україна пропонує наскрізну діджиталізацію процесів. Це дозволяє компенсувати певні інституційні слабкості та корупційні ризики за рахунок забезпечення тотальної цифрової прозорості на кожному етапі реалізації проектів.

Державна інвестиційна політика в сучасних умовах євроінтеграції України більше не може розглядатися як класичний інструмент фінансового менеджменту, а перетворюється на складну адаптивну систему управління ризиками та цифрового контролю. Хоча досвід країн Центральної Європи залишається корисним орієнтиром у частині виконання європейських регуляторних вимог, Україна де-факто створює новий світовий прецедент залучення капіталу в країну, що перебуває у стані масштабного конфлікту. Ключовим фактором успіху такої моделі є не лише обсяг виділених Європейським Союзом ресурсів, а й здатність української сторони підтримувати працездатність прозорих цифрових систем та безумовно виконувати всі індикатори структурних реформ.

Для оцінки глибини трансформації національної економіки, необхідно проаналізувати реальну поведінку інвесторів у ретроспективі останніх п'яти років. Такий часовий проміжок є найбільш показовим, оскільки він охоплює як відносно стабільний передвоєнний період, так і фазу глибокого воєнного шоку з подальшим адаптаційним відновленням під впливом євроінтеграційних процесів. Зіставлення динаміки внутрішніх капітальних вкладень та реального припливу прямих іноземних інвестицій дозволяє наочно побачити той критичний розрив, який виник між можливостями внутрішнього ринку та обережністю зовнішнього приватного капіталу. Узагальнені статистичні дані за основними інвестиційними індикаторами, які формують аналітичну базу для подальших висновків щодо ефективності діючої економічної стратегії, систематизовано та наведено у табл. 3.

Дослідження п'ятирічної ретроспективи, наведеної у табл. 3, унаочнює радикальну структурну перебудову інвестиційного простору України. Порівняльний аналіз чітко фіксує, що базовий 2021 рік характеризувався високою інвестиційною активністю як на внутрішньому, так і на зовнішньому рівнях, коли обсяги капітальних вкладень перевищили 600 млрд грн, а чистий приплив прямих іноземних інвестицій сягнув рекордних \$7,3 млрд. Проте повномасштабне вторгнення 2022 року завдало нищівного удару по цій стабільній моделі: індекс капітальних інвестицій обвалився майже на 35%, а зовнішній приватний капітал практично повністю припинив рух у країну, зафіксувавши критично низький показник у \$0,55 млрд.

Починаючи з 2023 року, коли Україна отримала євроінтеграційний статус та почала активно адаптувати своє законодавство до вимог Європейського Союзу, намітився чіткий роз-

Таблиця 3. Динаміка капітальних та прямих іноземних інвестицій в Україні, 2021–2025 рр.

Показник	2021	2022	2023	2024	2025
Капітальні інвестиції, млрд грн	617,0	409,3	400+	~534	669,3
Індекс капітальних інвестицій, % до попереднього року	+13,0	-34,9	+10,5	+15,0	+25,2
Чистий приплив прямих іноземних інвестицій, \$ млрд	7,30	0,55	4,25	3,33	~1,6

Джерело: складено автором на основі [2; 4; 6]

рив у поведінці внутрішніх та зовнішніх інвесторів. Внутрішній бізнес, демонструючи дивовижну стійкість та гнучкість, почав стрімко нарощувати капітальні вкладення, які у 2025 році не просто відновилися, а й перевищили довоєнний рівень, склавши 669,3 млрд грн. Натомість іноземні інвестори залишаються заручниками безпекових факторів. Стрибок прямих іноземних інвестицій у 2023 році до \$4,25 млрд та подальша їхня стагнація до \$1,6 млрд у 2025 році не відображають приплив нових грошей. Національний банк України наголошує, що цей рух сформований переважно внутрішньокорпоративними розрахунками та реінвестуванням прибутків тих іноземних підприємств, які вже мають виробничі потужності в Україні та не можуть їх вивести.

Таким чином, спроби застосувати до України класичні канони залучення іноземного капіталу в поточних реаліях є неефективними. Внутрішній ресурс виконує роль головного рятувального жилета національної економіки, але його недостатньо для повномасштабного технологічного оновлення. Саме тому державна інвестиційна політика в межах загальної економічної стратегії євроінтеграції України повинна фокусуватися на якнайшвидшому впровадженні багатосторонніх інструментів покриття воєнних ризиків, таких як програма Ukraine Facility та платформа Ukraine Investment Framework, здатних розблокувати європейський приватний капітал.

Проведений аналіз поточної архітектури залучення капіталу та виявлений статистичний розрив між внутрішньою активністю бізнесу та стриманістю зовнішніх приватних інвесторів дозволяють сформулювати комплекс обґрунтованих пропозицій щодо вдосконалення державної інвестиційної політики України в умовах євроінтеграції.

Першочерговим кроком має стати повномасштабне впровадження та законодавче закріплення Єдиного проектного портфеля в межах поточної реформи управління публічними інвестиціями. Державі необхідно завершити перехід на нову уніфіковану методологію оцінки проектів

для всіх розпорядників коштів та територіальних громад. Це дозволить запровадити обов'язковий аналіз вартості та ефективності проектів ще на етапі планування, що повністю відповідає європейським стандартам середньострокового бюджетного планування.

Другим стратегічним завданням є створення дієвої національної системи страхування та розподілу воєнних ризиків, яка має працювати у тісній синергії з європейськими фінансовими інструментами. Оскільки приватний європейський капітал не готовий заходити на український ринок без надійних міжнародних щитів, Уряду необхідно розширити пул внутрішніх гарантійних фондів, які могли б виступати додатковим плечем для програми Ukraine Investment Framework. Це дозволить зняти частину навантаження з європейських партнерів та стимулюватиме міжнародні фінансові організації активніше відкривати пільгові кредитні лінії для українського малого та середнього бізнесу.

Крім того, критично важливим є подальше поглиблення цифровізації інвестиційного процесу через безальтернативне масштабування екосистеми DREAM. Доцільно зробити внесення даних до цієї системи обов'язковою юридичною умовою для отримання будь-якого виду публічного або міжнародного фінансування не лише для державних органів, а й для приватних компаній, що беруть участь у програмах відновлення. Такий крок остаточно закріпить за Україною статус держави з тотальною фінансовою прозорістю в реальному часі, що є головним неціновим фактором підвищення довіри з боку інституційних інвесторів з Європейського Союзу.

Нарешті, державна інвестиційна політика повинна чітко фокусуватися на стимулюванні капіталовкладень саме в ті сектори національної економіки, які забезпечують високу додану вартість та дозволяють інтегрувати українських виробників у європейські ланцюги створення вартості. Пріоритетними напрямками розподілу кредитних гарантій та грантів мають стати проекти екологічної модернізації у межах Європейського зеленого курсу, циф-

рова інфраструктура та сектор оборонних технологій. Тільки за умови такого цільового та прозорого спрямування ресурсів інвестиційна політика зможе виконати свою головну роль – стати надійним драйвером успішної європейської інтеграції та модернізації всієї економічної системи держави.

Висновки

Державна інвестиційна політика є ключовим адаптивним механізмом у системі формування та реалізації сучасної економічної стратегії України. На відміну від досвіду країн Центральної Європи, Україна формує принципово нову модель інвестиційного менеджменту. Вона характеризується повною цифровізацією процедур контролю та фокусом на багатосторонній системі розподілу ризиків. Ефективність подальшої реалізації цієї моделі залежатиме від здатності українських інституцій дотримуватися таймлайну реформ, закладених у «Плані України», та забезпечувати високий рівень прозорості через платформу DREAM.

Список використаних джерел:

1. Гайдуцький А. Залучення іноземного капіталу: кейс воєнного часу. Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право. 2023. № 3. С. 30–41 DOI: [https://doi.org/10.31617/3.2023\(128\)03](https://doi.org/10.31617/3.2023(128)03)
2. Державна служба статистики України. URL: <https://data.gov.ua/organization/derzhavna-sluzhba-statystyky-ukrayiny>
3. Легкоступ І., Саїнчук Н. Сучасний стан інвестиційної діяльності в Україні: вітчизняний та міжнародний аспекти. Економіка та суспільство. 2022. № 46. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-46-56>
4. Міністерство фінансів України. URL: <https://www.mof.gov.ua/>
5. Музиченко А.О., Овчаренко Т.С., Сігаєва Т.Є. Стратегії залучення інвестицій в українську економіку: прогнози й виклики. Академічні візії. 2023. № 23. DOI: <http://dx.doi.org/10.5281/zenodo.8385202>
6. Національний банк України. URL: <https://bank.gov.ua/>
7. Небрат В.В., Корніяка О.В. Особливості механізмів капіталотворення та інвестування в Україні як чинник фінансових ризиків в умовах війни та післявоєнного відновлення. Грааль науки. 2022. № 16. С. 31–34. DOI: <https://doi.org/10.36074/grail-of-science.17.06.2022.001>
8. Нечипорук О.В. Світовий досвід формування інвестиційної політики держави. Вісник Хмельницького

національного університету. 2020. № 4, Т. 2. С. 343–348. DOI: [https://doi.org/10.31891/2307-5740-2020-284-4\(2\)-60](https://doi.org/10.31891/2307-5740-2020-284-4(2)-60)

9. Руцишин Н.М., Талах Ю.В. Орієнтири державної політики відновлення інвестиційної привабливості сфери торгівлі та внутрішнього ринку України. Вісник Львівського торговельно-економічного університету. Економічні науки. 2023. № 71. С. 21–28. DOI: <https://doi.org/10.32782/2522-1205-2023-71-03>

10. Штань М. Державна інвестиційна політика повоєнного відновлення. Економіка та суспільство. 2024. № 66. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-66-39>

11. Digital Restoration Ecosystem for Accountable Management (DREAM). URL: <https://dream.gov.ua/ua>

12. Ukraine Facility. URL: <https://www.ukrainefacility.me.gov.ua/>

13. Ukraine Investment Framework. URL: <https://uif.eu/>

References:

1. Haidutskyi A. (2023) Zaluchennia inozemnoho kapitalu: keis voiennoho chasu [Attracting foreign capital: the wartime case. Foreign trade: economy, finance, law]. Zovnishnia torhivlia: ekonomika, finansy, pravo, no. 3, pp. 30–41. DOI: [https://doi.org/10.31617/3.2023\(128\)03](https://doi.org/10.31617/3.2023(128)03)
2. Derzhavna sluzhba statystyky Ukrainy [State Statistics Service of Ukraine]. Retrieved from: <https://data.gov.ua/organization/derzhavna-sluzhba-statystyky-ukrayiny>
3. Lehkostup I., Sainchuk N. (2023) Suchasnyi stan investytsiinoi diialnosti v Ukraini: vitchyzniani ta mizhnarodnyi aspekty [The current state of investment activity in Ukraine: domestic and international aspects]. Ekonomika ta suspilstvo, vol. 46. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-46-56>
4. Ministerstvo finansiv Ukrainy [Ministry of Finance of Ukraine]. Retrieved from: <https://www.mof.gov.ua/>
5. Muzychenko A.O., Ovcharenko T.S., Sihaieva T.Ye. (2023) Stratehii zaluchennia investytsii v ukrainsku ekonomiku: prohnozy y vyklyky [Strategies for attracting investment into the Ukrainian economy: forecasts and challenges]. Akademichni vizii, no. 23. DOI: <http://dx.doi.org/10.5281/zenodo.8385202>
6. Natsionalnyi bank Ukrainy [National Bank of Ukraine]. Retrieved from: <https://bank.gov.ua/>
7. Nebrat V.V., Korniiaka O.V. (2022) Osoblyvosti mekhanizmv kapitaloutvorennia ta investuvannia v Ukraini yak chynnyk finansovykh ryzykiv v umovakh viiny

ta pislivoiennoho vidnovlennia [Peculiarities of mechanisms of capital formation and investment in Ukraine as a factor of financial risks in the conditions of war and post-war recovery]. Hraal nauky, no. 16, pp. 31–34. DOI: <https://doi.org/10.36074/grail-of-science.17.06.2022.001>

8. Nechyporuk O.V. (2020) Svitovyi dosvid formuvannia investytsiinoi polityky derzhavy [World experience in forming a state's investment policy]. Visnyk Khmelnytskoho natsionalnogo universytetu, no. 4, vol. 2, pp. 343–348. DOI: [https://doi.org/10.31891/2307-5740-2020-284-4\(2\)-60](https://doi.org/10.31891/2307-5740-2020-284-4(2)-60)

9. Rushchyshyn N.M., Talakh Yu.V. (2023) Oriientyry derzhavnoi polityky vidnovlennia investytsiinoi pryvablyvosti sfery torhivli ta vnutrishnoho rynku Ukrainy [Guidelines for state policy for restoring the investment attractiveness of the trade sector and the domestic market of Ukraine]. Visnyk Lvivskoho torhovelno-ekonomichnogo universytetu. Ekonomichni nauky, no. 71, pp. 21–28. DOI: <https://doi.org/10.32782/2522-1205-2023-71-03>

10. Shtan M. (2024) Derzhavna investytsiina polityka povoiennoho vidnovlennia [State investment policy for post-war reconstruction]. Ekonomika ta suspilstvo, no. 66. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-66-39>

11. Digital Restoration Ecosystem for Accountable Management (DREAM). Retrieved from: <https://dream.gov.ua/ua>

12. Ukraine Facility. Retrieved from: <https://www.ukrainefacility.me.gov.ua/>

13. Ukraine Investment Framework. Retrieved from: <https://uif.eu/>

Дані про автора

Даценко Владислав Костянтинович,

аспірант, кафедра аграрного менеджменту та маркетингу, Вінницький національний аграрний університет
ORCID: <https://orcid.org/0009-0009-4923-854X>
e-mail: vladdatsenko01@gmail.com

Data about the author

Vladyslav Datsenko,

graduate student, Department of Agrarian Management and marketing, Vinnytsia National Agrarian University
e-mail: vladdatsenko01@gmail.com

Надходження статті до редакції 30.03.2026

Прийнято до друку 16.04.2026

Опубліковано 29.04.2026